

ТИМУРОВИЙ ПАМЕТНИКЪ⁸

Дѣсница грозна сложи надъ Багдаты
Тимуръ-Еланъ. И пожела тогава
Да му се вдигне паметникъ въ градътъ,
За споменъ на побѣдната му слава.

Тазъ тежка грижа взе Насъръ-Еддинъ;
И грижата си скоро той постигна,
Но вмѣсто други паметникъ — саминъ
Той срѣдъ полето ниска порта вдигна.

На свършване нацапа я съ мърва,
Окичи я съсъ хлопки, съ кикириди
И цѣлий градъ въ поле се извървя,
Своеобразний паметникъ да види.

Дрънчаха хлопки. Вѣтърътъ ги тѣхъ
Развѣваше въ побѣдна честь на хана,
А хората примираха отъ смѣхъ . . .
И този смѣхъ смути Тимуръ-Елана.